

До Європейського суду з прав людини

COUR EUROPEENNE
DES DROITS DE L'HOMME
Conseil de l'Europe
F-67075, Strasbourg Cedex
France

СЛОВСЬКА xxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxx
вул. Справедлива, xx кв. xx
тел. (+38044) //
м.Київ,
02157
Україна – Ukraine

З А Я В А
(Словська проти України)

У зв'язку з порушенням моїх прав, які гарантовані статтями 6 і 13 Конвенції про захист прав людини і основних свобод, що відбулось при провадженні справи в судових інстанціях держави Україна (копії судових рішень додаю) та полягає у невиконанні протягом тривалого часу рішення національного суду (докази додаю), а також враховуючи те, що мною використані усі внутрішні засоби правового захисту направляю копії судових рішень, на підставі яких

ПРОШУ:

1. Присвоїти цій заяві номер.
2. Надіслати на мою адресу бланк формуляра заяви та додаткову інформацію, необхідну для складання вмотивованої заяви.

Додатки:

1. Копія постанови ..... ського районного суду м.Києва від 10.04.11 р. по справі №2А-7499/11;
2. Копія апеляційної скарги УПФУ в .....ському районі м.Києва від 15.04.11 по справі №2А-7499/11;
3. Копія постанови Київського апеляційного адміністративного суду від 09.09..2011 р. по справі №2А-7499/11;
4. Копія касаційної скарги від 19.09.11 на постанову КАСУ від 09.09.11;
5. Копія ухвали Вищого адміністративного суду України від 09.02.2012 р.;
6. Копія скарги з приводу невиконання рішення національного суду;
7. Копія листа ППВР ВДВС ГУЮ м.Києва про відсутність коштів для виконання рішення суду.

..... 2012 р.

Заявник

.....

СЛОВСЬКА

I. LES PARTIES**THE PARTIES****СТОРОНИ****A. LE REQUERANT / LA REQUERANTE****THE APPLICANT****ЗАЯВНИК**

(Renseignements a fournir concernant le / la requerant(e) et son / sa representant(e) eventuel(le))

(Fill in the following details of the applicant and the representative, if any)

(Відомості про заявника, а також про його представника, якщо такий є)

1. Nom de famille **СЛОВСЬКА**

Surname / Прізвище заявника

2. Prenom (s) xxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxx

First name (s) / Ім'я та по-батькові

Sexe: masculin / feminin Sex:

male / female Стать: **жіноча**

3. Nationalite **громадянин України**

Nationality / Громадянство Occupation /

4. Profession **пенсіонер**

Рід занять

5. Date et lieu de naissance **xxxxxxxx 19xx року, місто Київ**

date and place of birth / Дата та місце народження

6. Domicile .....**02002, м. Київ, вул. Справедлива, х кв. х**

Permanent address / Постійна адреса

7. Tel. N° / Номер телефону **(+38044) xxxxxxxxxxx**

8. Adresse actuelle (si differente de 6.) **не відрізняється**

Present address (if different from 6.) / Теперішня адреса (якщо відрізняється від 6.)

9. Nom et prenom du / de la representant(e)1 .....---

Name of representative* / Прізвище та ім'я представника*

10. Profession du / de la representant(e) .....--

Occupation of representative / Рід занять представника

11. Adresse du / de la representant(e) .....---

Address of representative / Адреса представника

12. Tel. N° / Номер телефону .....--- Fax N° / Номер факсу .....---

B. LA HAUTE PARTIE CONTRACTANTE**THE HIGH CONTRACTING PARTY****ВИСОКА ДОГОВІРНА СТОРОНА**

(Indiquer ci-apres le nom de l'Etat / des Etats contre le(s) quel(s) la requete est dirigee)

(Fill in the name of the State(s) against which the application is directed)

(Визначте Державу(и), проти якої(их) спрямована заява)

13. ....**УКРАЇНА**.....

1 Si le / la requerant(e) est represente(e), joindre une procuration signee par le / la requerant(e) en faveur du / de la representant(e).

A form of authority signed by the applicant should be submitted if a representative is appointed.

За наявності представника, додати належним чином оформлену довіреність на представництво інтересів заявника

II. EXPOSE DES FAITS
STATEMENT OF THE FACTS
ВИКЛАДЕННЯ ФАКТІВ

(Voir § 19 (b) de la notice)

(See § 19 (b) of the Notes)

(Див. § 19 (б) Пояснювальної нотатки)

14.

.....хх... листопада 2010 р. я звернулась до управління Пенсійного фонду України у Дніпровському районі м. Києва із заявою, в якій, на підставі п.1 ст.6 Закону України від 18.11.2004 р. за №2195-IV «Про соціальний захист дітей війни» просила відновити моє порушене право, здійснити перерахунок пенсії підвищивши її на 30 відсотків мінімальної пенсії за віком з 01 січня 2006 року та виплатити усю заборговану суму, на що отримала відповідь управління Пенсійного фонду України у Дніпровському районі м.Києва - лист від 03.11.10 (додаток №1), у якому зазначено, що для перерахунку пенсії з 01.01.06 з урахуванням надбавки дітям війни у розмірі 30% мінімальної пенсії за віком немає підстав, а, у разі незгоди з результатами розгляду моєї заяви, рекомендовано звернутись до суду.

Для відновлення мого права я xxxxxxxxxx р. подала до Дніпровського районного (як адміністративного) суду м.Києва адміністративний позов до управління Пенсійного фонду України у Дніпровському районі м.Києва (додаток №2), в якому просила визнати відмову управління Пенсійного фонду України у Дніпровському районі м.Києва незаконною та зобов'язати відповідача нарахувати і виплатити у повному обсязі недоплачену мені як дитині війни щомісячну 30% надбавку до пенсії починаючи з 01.01.2006 р. по 31.12.2010 р. включно.

В якості правової підстави для задоволення позову я посилялась на положення норм чинного законодавства, а саме:

- «Дітям війни пенсії або щомісячне довічне грошове утримання чи державна соціальна допомога, що виплачується замість пенсії, підвищуються на 30 відсотків мінімальної пенсії за віком» (ст. 6 Закону України «Про соціальний захист дітей війни»);

- «Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2006 року.» п.1 Розділ IV Прикінцевих положень Закону України «Про соціальний захист дітей війни»);

- «Державні соціальні гарантії дітям війни, встановлені цим Законом, не можуть бути обмежені або скасовані іншими нормативно-правовими актами.» (ч. 2 ст. 3 Закону України «Про соціальний захист дітей війни»);

- «При прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод». (ч. 3 ст. 22 Конституції України);

- зупинення законом про державний бюджет України дії ст. 6 Закону України «Про соціальний захист дітей війни» рішеннями Конституційного суду України за №брп/2007 від 09.07.07 по справі №1-29/2007 визнано неконституційним;

- внесення змін до ст. 6 Закону України «Про соціальний захист дітей війни» рішеннями Конституційного суду України за №10-рп/2008 від 22.05.08 по справі №1-28/2008 визнано неконституційним;

Конституційний Суд України своїми преюдиціальними рішеннями за №брп/2007 від 09.07.07 по справі №1-29/2007 та №10-рп/2008 від 22.05.08 по справі №1-28/2008 визнав такі дії держави Україна (порушення мого права та невиплату 30% надбавки) неконституційними, а своїм рішенням №26-рп/08 від 27.11.08 по справі №1-37/08 офіційно розтлумачив Кабінету Міністрів, що законами про державний бюджет не можна вносити зміни до чинних законів, зупиняти їх чи скасовувати, або встановлювати інше правове регулювання правовідносин (наприклад - Постановою КМ №530 від 28.05.08), які є предметом інших Законів, адже держава не може відмовлятися від гарантованих

Конституцією та визначених фінансових зобов'язань по забезпеченню прав людини, скасовувати їх чи обмежувати.

Окрім того, Конституційний Суд України за №22-рп/2010 від 30.11.10 по справі №1-47/2010, визнав такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), положення статей 14, 24, 64, пунктів 7-13 розділу VII „Прикінцеві положення“ Закону України „Про Державний бюджет України на 2010 рік“ від 27 квітня 2010 року № 2154–VI, якими було надати право Кабінету Міністрів України приймати рішення щодо перегляду деяких розмірів визначених законодавством виплат, які передбачають додаткові видатки з державного бюджету.

Обґрунтованість моїх вимог та незаконність відмови відповідача у перерахунку пенсії з урахуванням виплати 30% надбавки починаючи з 01.01.06 з посиланням на відсутність для цього підстав є порушенням мого права й положень Міжнародної Конвенції «Про захист прав людини та основних свобод», що підтверджується рішенням Європейського суду з прав людини по справі «Кечко проти України», адже реалізація мною права, яке пов'язане з отриманням бюджетних коштів, які передбачені Законом, не повинно залежати від бюджетних асигнувань та не може бути причинами не виконання органами влади зобов'язань, що визначені Законом та гарантовані Конституцією України.

15.11.2010 р. Дніпровський районний суд м.Києва в складі головуючої судді Астахової О.О. виніс ухвалу про відкриття провадження у справі №2-а-1220/1 та призначив слухання на 09.12.10 (додаток №3).

Мною 26.11.10 подано заяву про розгляд справи в порядку письмового провадження (додаток №4), проте слухання справи було перенесено, а номер справи, як мені стало відомо згодом, змінено з №2-а-1220/1-10 на №2-а-56/1-11.

13.01.2011 р. Дніпровський районний суд м. Києва в складі головуючого судді Астахової О.О. по справі №2-А-56/1-2011 виніс постанову (додаток №5) про часткове задоволення позовних вимог: «Зобов'язати управління Пенсійного фонду України у Дніпровському районі м.Києва здійснити перерахунок пенсії з нарахуванням щомісячної державної соціальної допомоги у розмірі 30% мінімальної пенсії за віком з 09.07.2007 р. по 31.12.2010 р.», але не задовольнив мої вимоги у повному обсязі починаючи з 01.01.06, чим проігнорував ст. 17 ЗУ «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини», адже не застосовував при розгляді справи Конвенцію та практику Європейського суду як джерело права.

Разом з тим мною таке судове рішення не оскаржувалось.

Не погоджуючись з судовим рішенням Управління ПФУ в Дніпровському районі м.Києва 21.01.2011 р. до Київського апеляційного адміністративного суду подано апеляційну скаргу (додаток №6), в якій відповідач просив скасувати постанову Дніпровського районного суду м.Києва від 13.01.11 по справі за №2-А-56/1-2011 та винести рішення, яким відмовити у задоволенні мого позову у повному обсязі.

Апеляційна скарга відповідача обґрунтована тим, що мною лиш пропущено строки для звернення до суду, проте жодних фактичних даних і доказів про пропущення мною без поважних причин строку для звернення до суду, проте і суд неповно з'ясував усі обставини.

Оскільки в суді в суді апеляційної інстанції моя справа не розглядалась протягом тривалого часу я 14.03.2011 направила відповідне клопотання (додаток №7) для прискорення розгляду справи, адже справа мала б бути розглянута протягом одного місяця, на що отримала листи Ради суддів України від 14.03.11 (додаток №8) та лист Київського апеляційного адміністративного суду від 13.04.11 (додаток №9) та лист Ради суддів адміністративних судів України від 12.05.11 (додаток №10) про те, що моя справа буде слухатись 24.05.11.

28.04.11 я звернулась із заявою до керівництва Київського апеляційного адміністративного суду (додаток №11), в якій просила долучити до матеріалів справи мое клопотання від 14.03.11 та мої письмові заперечення на апеляційну скаргу відповідача

(додаток №12), оскільки при ознайомленні з матеріалами справи таких документів я не бачила.

Не зважаючи на мої письмові заперечення та безпідставність (відсутність) доводів апеляційної скарги Київський апеляційний адміністративний суд 24.05.11 виніс постанову (додаток №13), якою апеляційну скаргу Управління ПФУ в Дніпровському районі м.Києва задовольнив частково, а постанову Дніпровського районного суду м. Києва в частині позовних вимог з 09.07.07 по 09.05.2010 р. скасував та прийняв нову, якою мої позовні вимоги за період з 01.01.2006 р. по 09.05.2010 р. залишив без розгляду.

Про незаконність постанови КААС свідчить той факт, що при поданні мною позову ст. 99 КАСУ термін позовної давності був визначений в один рік, а суд Апеляційної інстанції безпідставно застосовує термін позовної давності для обмеження позовних вимог в 6 місяців.

Враховуючи те, що я звернулась з позовом до суду в листопаді 2010 р., і провадження було відкрито також у листопаді 2010 р., суд апеляційної інстанції припустився грубої помилки, проігнорувавши чинне на час звернення законодавство, яким було встановлено строк позовної давності в 1 рік, застосувавши норми процесуального права, що визначають термін позовної давності в 6 місяців та які набрали чинності лише з 01.01.2011 р. у зв'язку з внесенням Законом України "Про судоустрій і статус суддів" 2453-17 та змінами до КАСУ (№ 2747-15).

Окрім того, оскаржувана постанова суперечить приписам ВАСУ, що зазначені у відповідному листі від 13.10.2010 за №1425/11/13-10.

Разом з тим терміну позовної давності, що обмежував б перерахунок пенсії для її підвищення, оскільки у повному розмірі пенсія виплачена не була з вини відповідача, зв законодавстві не передбачено. Зокрема, відповідно до ч. 2 ст. 46 ЗУ «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» та ст. 87 ЗУ «Про пенсійне забезпечення», що неодержана з вини відповідача підвищена пенсія з урахуванням 30% надбавки, яка, згідно ч. 2 ст. 46 Конституції України, визначена цим законом, повинна виплачуватись за минулий час без обмеження будь-якими строками, а ще, згідно ст. 56 Конституції, я маю право на відшкодування за рахунок держави в особі відповідача завданої мені протиправними діями матеріальної і моральної шкоди.

Окрім того, ст. 1173 і 1174 ЦК України передбачено, що шкода, завдана фізичній особі дією чи бездіяльністю органу державної влади чи посадовою особою при здійсненні своїх повноважень відшкодовується державою незалежно від вини посадових осіб цих органів, а, згідно ст. 268 ЦК України, за таких обставин справи позовна давність не поширюється на відновлення мого права, що було порушено відповідачем та заподіяно державою внаслідок прийняття актів, положення яких суперечать Конституції України, чи визнані неконституційними.

У зв'язку з цим 03.06.2011 р. мною до Вищого адміністративного суду України подано касаційну скаргу (додаток №14) на постанову КАСУ від 24.05.11, в якій просила скасувати постанову Київського апеляційного адміністративного суду від 24.05.11, а постанову Дніпровського районного суду м.Києва від 13.01.11 залишити без змін.

Доводи моєї скарги обґрунтовані тим, що апеляційний суд не застосував необхідну норму законодавства, яку, за таких обставин справи, необхідно було застосувати для вирішення спірних правовідносин, чим порушив принцип верховенства права, закріплений в статтях 8 Конституції України і КАС України та не застосував приписи Пленуму Верховного суду України, передбачені постановою №9 від 01.11.1996р. «Про застосування Конституції України при здійсненні правосуддя», якими визначено, що Конституція України має найвищу юридичну силу, а її норми є нормами прямої дії, а тому суд мав би був оцінювати зміст будь-якого закону чи іншого нормативно-правового акту з точки зору його відповідності Конституції і в усіх необхідних випадках (за суперечності) застосовувати Конституцію як акт прямої дії.

Окрім того, суд безпідставно обмежив мої позовні вимоги строками позовної давності.

Суд порушив положення Конституції, передбачені ст. 1, 3, ст. 8, ч.2 ст. 19, ст. 21, 22, 46, 48,56, 64,68, пунктами 1 і 6 ст. 92, ч.1, 2 і 3 ст. 95, та приписи КСУ, оскільки, Конституційний суд України своїми преюдиціальними рішеннями за №брп/2007 від 09.07.07 по справі №1-29/2007, №10-рп/2008 від 22.05.08 по справі №1-28/2008, №26-рп/2008 від 27.11.08 по справі №1-37/08, за №22-рп/2010 від 30.11.10 по справі №1-47/2010, підтвердив такі порушення та констатував факти зупинення законами про бюджет України дії ст. 6 Закону України «Про соціальний захист дітей війни» чи внесення змін до неї не інакше як факти порушення Конституції, що унеможлиблювали реалізацію мого прав на отримання з 01.01.06 соціальної надбавки до пенсії, адже згадані вище положення бюджетних законів суперечать Конституції з часу їх прийняття, через що при вирішенні спору необхідно було керуватись лише принципом верховенства права і застосовувати положення Конституцію як закону прямої дії та законодавство, що їй не суперечить.

17.06.2011 р. Вищий адміністративний суд України виніс ухвалу (додаток №15), якою відкрив провадження у справі, проте лише після подання мною заяви (додаток №16) витребував мою справу в суді першої інстанції, про що свідчить лист ВАСУ від 17.08.11 (додаток №17) та лист Дніпровського районного суду м.Києва від 26.08.11 (додаток №18).

В зв'язку з відсутністю інформації про розгляд в суду касаційної інстанції моєї скарги я 19.09.11 подала клопотання щодо прискорення розгляду справи (додаток №19), після чого Вищий адміністративний суд 28.09.11 виніс ухвалу (додаток №20), якою мою касаційну скаргу залишив без задоволення, а постанову Київського апеляційного адміністративного суду від 24.05.11 – без змін.

Згідно висновків суду, «рішення апеляційної інстанції постановлено з дотриманням норм матеріального та процесуального права, підстав для їх скасування чи змін не має, а доводи в касаційній скарзі є необґрунтованими та не спростовують їх висновків».

Вже після оскарження постанови Київського апеляційного адміністративного суду від 24.05.11 я 13.07.11 отримала виконавчий лист (додаток №21) та разом із заявою від 18.07.11 про відкриття виконавчого провадження (додаток №22) подала його до підрозділу примусового виконання рішень відділу державної виконавчої служби головного управління юстиції в м.Києва, яким 22.07.11 винесено постанову про відкриття виконавчого провадження за №28102118 (додаток № 23).

Разом з тим, не зважаючи на виконавче провадження №28102118 по виконанню постанови Дніпровського районного суду м.Києва по справі №2-а-56/1-2011, судові рішення до цього часу не виконане, оскільки певні грошові кошти нараховані проте мені не виплачені начебто через їх відсутність в державному бюджеті.

Факт, що підтверджують невиконання рішень національних судів, що прийняті іменем Україна та є обов'язковими до виконання на всій її території, протягом тривалого часу підтверджується низкою моїх скарг та листів інститутів державної влади, що надаю в додатках.

Зокрема, через три місяці після відкриття виконавчих проваджень, я 31.10.11 звернулась зі скаргою через невиконання боржником судового рішення та з проханням притягти винних посадових осіб до відповідальності (додаток №24), на що отримала два листи з адміністрації президента України про скерування скарги для розгляду до Державної виконавчої служби України (додатки №№25, 26) та лист прокуратури м.Києва (додаток №27), яким переадресовано розгляд скарги до Пенсійного фонду України та ДВС України.

На зазначену скаргу я отримала лист ГУЮ від 30.11.11 з інформацією й фактами, що свідчать про невиконання боржником судового рішення по справі №2-а-56/1-11 (додаток №28) та з інформацією про можливу виплату грошових коштів в сумі 1270.27 грн. за період часу з 09.05.2010 р. по 31.12.2011 р. у грудні 2011 р., проте виплати на виконання судового рішення проведені не були.

Пенсійний фонд України листом від 12.12.11 (додаток №29) також повідомив, що в процесі виконавчих проваджень за №28102118 здійснено перерахунок пенсії а виплата

донарахованих грошових коштів буде проведена у встановленому чинним законодавством порядку, проте вказані кошти в грудні 2011 р. мені виплачені не були.

Оскільки кошти мені виплачені не були заявою про злочин від 29.11.11 (додаток №30) я звернулась до найвищих державних інстанцій з приводу невиконання судового рішення, на що отримала лист ГУЮ м.Києва від 07.12.11 (додаток №31), в якому зазначено, що урядом 06.07.11 прийнято постанову за №745, якою встановлено розмір певної надбавки з 22.07.11 по 31.12.11. Але ж ця постанова не має жодного відношення до виконання судового рішення за період до 22.07.11 р.

На моє звернення також отримала лист прокуратури Дніпровського району м.Києва від 20.02.12 (додаток №32), яка направила для розгляду до ДВС України, звідки за дорученням ДВС надійшов лист Головне управління юстиції листом від 27.02.12 (додаток №33), що для виплати боргу відсутні кошти.

Зважаючи зазначені вище обставини, що свідчать по порушення мого права, я 27.05.11 вдруге звернулась до Управління пенсійного фонду України в Дніпровському районі м.Києва із заявою про здійснення перерахунку моєї пенсії шляхом підвищення її на 30% надбавку як дитині війни з 09.07.2007 р. (додаток №34), на що отримала знову відмову (додаток №35), через що 20.06.11 звернулась з адміністративним позовом до суду (додаток №35), а, в зв'язку з отриманням запрошення суду для участі у судовому засіданні по справі №2-а-2120/11 (додаток №36), направила заяву про розгляд справи в письмовому провадженні (додаток №37).

05.10.11 по справі №2-а-2120/11 Дніпровський районний суд м. Києва виніс постанову, якою мої позовні вимоги з 09.07.2007 р. по 19.12.2010 р залишив без задоволення (додаток №38), та задоволення позовних вимог лише з 20.12.2010 р. по 22.07.11 р. Приймаючи таке рішення суд не прийняв до уваги мою обґрунтовану заяву про поновлення процесуальних строків, оскільки терміну позовної давності для перерахунку пенсії не має, керувався політичною доцільністю та порушив принцип верховенства права, а також, керувався черговими змінами в законодавстві, що суперечать Конституції України, чим порушив приписи Європейського суду та мої права, що гарантовані Конвенцією про захист прав людини, оскільки Законом України №3491-VI від 14.06.11 внесено зміни до Закону «Про бюджетна 2011 р.», на підставі чого Кабінет міністрів України постановою за №745 від 06.07.11, що втратила чинність 31.12.2011 р., обмежив виплату підвищення до пенсії, що визначене ст.6 Закону України №2195-IV від 18.11.04 «Про соціальний захист дітей війни»

Оскільки Дніпровський районний суд м.Києва по справі №2-а-2120/11 виніс постанову, якою задовольнив мої позовні вимоги частково, починаючи з 20.12.2010 р. по 22.07.11, а не довічно, як я просила, таке рішення мною була оскаржена до Київського апеляційного адміністративного суду (додаток №39).

Не зважаючи на мою скаргу щодо прискорення розгляду (додаток №40), на що я отримала відписки з адміністрації президента України (додаток №41) та Київського апеляційного адміністративного суду (додаток №42), моя скарга в суді апеляційної інстанції та не розглянута до сих пір.

Враховуючи тривалу боротьбу за свої права я добилась прийняття судових рішень про виплату підвищення до пенсії частинами з 09.07.2007 по 22.07.2011 р., проте не має жодної надії у тому, що держава мені колись виплатить заборговані кошти

При цьому мій стан здоров'я погіршився (довідку про стан здоров'я додаю – додаток №43), причиною чого стали мої переживання та розчарування за відсутності в Україні справедливого об'єктивного і неупередженого суду, реальної можливості на дієвий судовий захист моїх прав, порушення принципу верховенства права, цинічне попирання прав людини, передбачених міжнародною Конвенцією, чинних законів і Конституції України, приписів Конституційного суду України та Європейського суду з прав людини.

Зазначені обставини та факти стали причинами, що я 07.02.2012 р. звернулась до Європейського суду з прав людини із заявою, в якій зазначила, що під час провадження

справи в національних судових інстанціях державою Україна були порушені мої права, що гарантовані Конвенцією про захист прав людини і основних свобод, а також свідчать про невиконання протягом тривалого часу рішень національного суду.

Окрім того, я надала частину зазначених вище судових рішень та просила присвоїти заяві відповідний номер та надіслати на мою адресу формуляри для складання вмотивованої заяви з метою захисту та відновлення моїх прав та свобод.

На мою адресу надійшов перший лист Європейського суду з прав людини від 21.02.2012 р., згідно якого моїй заяві присвоєно №**10628/12** та поінформовано, що заповнений формуляр заяви потрібно відіслати поштою не пізніше ніж до 17.04.2012 р.

Таким чином, даний формуляр заяви подається в межах зазначеного строку.

**III. EXPOSE DE LA OU DES VIOLATION(S) DE LA CONVENTION ET / OU DES PROTOCOLES ALLEGUEE(S), AINSI QUE DES ARGUMENTS A L'APPUI
STATEMENT OF ALLEGED VIOLATION(S) OF THE CONVENTION AND / OR PROTOCOLS AND OF RELEVANT ARGUMENTS**

ЗАЗНАЧЕННЯ ПОРУШЕНЬ КОНВЕНЦІЇ ТА/АБО ПРОТОКОЛІВ ТА ВІДПОВІДНА АРГУМЕНТАЦІЯ

(Voir § 19 (c) de la notice)

(See § 19 (c) of the Notes)

(Див. § 19 (в) Пояснювальної нотатки)

15.

Особливості провадження у національних судах України: провадження велось в порядку адміністративного судочинства.

А. Порухення права на справедливий суд, що гарантоване п.1 ст. 6 Конвенції «Про захист прав людини і основних свобод».

Відповідно до п.1 ст. 6 Конвенції кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку належним і безстороннім судом, який вирішує спір щодо його прав та обов'язків.

Згідно з прецедентним правом Європейського суду з прав людини, однією із складових частин п.1 ст. 6 Конвенції є необхідність належного мотивування судових актів, спрямованих на усунення недоліків судового контролю – ігнорування національними судами аргументів та доводів сторін.

Зазначене правило знайшло своє відображення в Конституції та інших законах України:

Відповідно до Конституції України:

- чинні міжнародні договори, згоду про обов'язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства України (ч.1 ст. 9);
- при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів, не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод (ч.3 ст. 22);
- органи державної влади та їх посадові особи зобов'язані діяти на підставі в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та Законами України (ч.2 ст. 19);

Відповідно до кодексу адміністративного судочинства України:

- адміністративне судочинство здійснюється відповідно до Конституції України, цього кодексу та міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України (ч.1 ст. 5);
- суд при вирішенні справи керується принципом верховенства права, відповідно до якого зокрема людина, її права та свободи визнаються найвищими цінностями та визначають зміст і спрямованість діяльності держави (ч.1 ст. 8);
- суд застосовує принцип верховенства права з урахуванням судової практики Європейського суду з прав людини (ч.2 ст. 8);
- суд вирішує справи відповідно до Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України (ч.1 ст. 9);
- у разі невідповідності нормативно-правового акта Конституції України, закону України, міжнародному договору, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, або іншому правовому акту суд застосовує правовий акт, який має вищу юридичну силу (ч.4 ст. 9)

- якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлені інші правила, ніж ті, що встановлені законом, то застосовуються правила міжнародного договору (ч.6 ст.9);
- розгляд і вирішення справ в адміністративних судах здійснюються на засадах змагальності сторін та свободи в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості (ч.1 ст. 11);
- суд вживає передбачені законом заходи, необхідні для з'ясування всіх обставин у справі, у тому числі щодо виявлення та витребування доказів з власної ініціативи. (ч.4 ст. 11);

Проте, в порушення зазначених норм міжнародного і національного права, суди першої, апеляційної та касаційної інстанцій у своїх рішеннях упереджено не зазначили мотиви, з яких не взяли до уваги мої обґрунтовані Конституцією України, рішеннями Конституційного суду України та практикою Європейського суду з прав людини доводи, заява та скарги, проігнорували той факт, що відповідач не зміг довести свою правомірність, яка покладена на нього ч. 2 ст. 71 Кодексу адміністративного судочинства України.

Порушення п.1 ст. 6 Конвенції, що допущені судом першої інстанції:

Про упередженість суду свідчить той факт, що суд безпідставно дійшов неправильного висновку щодо пропущення мною строків звернення до суду, прийнявши до уваги лише письмові заперечення відповідача. При цьому суд проігнорував надані мною докази (вирізка з газети «Києве мій» від 30.10.08) коли та звідки мені стало відомо про порушення мого права та можливість його відновлення через суд. Попри надані докази суд не вбачає поважних причин для пропуску строку, що свідчить також про порушення процесуального характеру та невмотивованість винесеної постанови.

Відповідно до ч. 1 ст. 138 КАС України, предметом доказування є обставини, якими обґрунтовуються позовні вимоги чи заперечення або які мають інше значення для вирішення справи (причини пропущення строку для звернення до суду тощо) та які належить встановити при ухваленні судового рішення у справі. Для встановлення обставин, зазначених у частині першій цієї статті, у судовому засіданні заслуховуються пояснення осіб, які беруть участь у справі, показання свідків, досліджуються письмові та речові докази, у тому числі носії інформації із записаною на них інформацією, висновки експертів.

Проте суд безпідставно прийняв до уваги заперечення відповідача, проігнорував мої докази, чим упереджено вдався до надання оцінки доказам, що впливають на правильність висновків суду.

Аналогічні порушення п.1 ст. 6 Конвенції допущені судом апеляційної інстанції, який вважає, що я мав би дізнатись про рішення Конституційного суду України від 09.07.07 з «Офіційного вісника Конституційного суду України», при цьому суд навмисно допускає помилку в назві спеціального періодично видання для суддівського корпусу. Разом з тим, ігнорує надані мною докази та той факт, що після відновлення мого права за рішенням КСУ відповідач мав би діяти у відповідності до Конституції та Законів України, нараховувати та виплачувати мені пенсії з урахуванням встановленої Законом надбавки.

Про упередженість суду апеляційної інстанції свідчить і той факт, що суд встановив кінцевий строк для зобов'язання відповідача, ігноруючи вимоги чинного законодавства, що діяли на час прийняття рішення.

Окрім того, судами апеляційних інстанцій при розгляді справ проігноровано преюдиціальні рішення Конституційного Суду України за №6рп/2007 від 09.07.07 по справі №1-29/2007, за №10-рп/2008 від 22.05.08 по справі №1-28/2008, за №26-рп/08 від 27.11.08 по справі №1-37/08, за №22-рп/2010 від 30.11.10 по справі №1-47/2010.

За таких обставин справи, коли вимоги ст.6 Закону України №2195-IV від 18.11.04 були і є чинними, а положення бюджетних законів на 2007-2010 роках, чи п.8 постанова КМУ №530 від 28.05.08, що стосуються виплат 30% надбавки дітям війни у 2008 р., є неконституційними (суперечать Конституції та Закону) з часу їх прийняття, при

вирішенні справ суди не керуватись принципом верховенства права, що закріплений у ст. 8 Конституції і ст. 8 КАС України, проігноровані постанови №9 від 01.11.96 Пленуму Верховного суду України «Про застосування Конституції України при здійсненні правосуддя», згідно яких суд мав оцінювати зміст будь-якого закону (про бюджет) чи іншого нормативно-правового акту з точки зору його відповідності Конституції і в усіх випадках застосовувати Конституцію як акт прямої дії та законодавство, яке їй не суперечить, але не застосовувати положення, що суперечать Конституції України

Також судами була фактично проігноровано ст. 17 ЗУ «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини», оскільки при розгляді справи не застосовано Конвенцію та практику Європейського суду з прав людини як джерело права, у тому числі рішення по по справі «Кечко проти України», адже реалізація мною права, яке пов'язане з отриманням бюджетних коштів, які передбачені Законом, не повинно залежати від бюджетних асигнувань та не може бути причинами невиконання органами влади зобов'язань, що визначені Законом та гарантовані Конституцією України.

Окрім того, у зв'язку з тривалим невиконанням рішення національного суду, Україною порушено приписи Європейський суд з прав людини, що зазначені в рішеннях по справі «Іванов проти України» та «Півень проти України», згідно з якими визнав державу Україну винною в порушенні ст. 6 Конвенції «Про захист прав людини і основоположних свобод», у тому числі - права на справедливий суд і в тривалому невиконанні судового рішення, адже невиконання рішення не може бути виправдане недоліками законодавства, чи браком (відсутністю) коштів, які унеможливають його виконання.

Переконана, що неправильні висновки судів стали результатом фальсифікації підстав для відмови у задоволення позовних вимог у повному обсязі, оскільки такі дії суду не мають нічого спільного із об'єктивним та неупередженим правосуддям і прямо суперечить п.1 ст. 6 Конвенції., а також є порушенням ст. 13 Конвенції, що передбачає право на ефективний засіб правового захисту.

Крім того, судами України проігноровано той факт, що, відповідно до ст. 6 Закону України «Про соціальний захист дітей війни» нарахування та виплата підвищення до пенсії дітям війни є обов'язком відповідача, який повинен нести відповідальність за свою недбалість, а не звинувачувати позивача у пропуску строків для звернення до суду.

Вважаю, що суди апеляційної та касаційної інстанцій перебрали на себе повноваження Конституційного суду України, ігноруючи його рішення дають тлумачення щодо виконання ст. 6 Закону України «Про соціальний захист дітей війни» лише у певні періоди.

Порушення права власності на захист права власності. що гарантовані ст. 1 Протоколу №1 до Конвенції.

З огляду на вище викладене вбачається, що держава Україна внаслідок слабого фінансового становища виявилась неспроможною закласти у бюджет витрати на виплату дітям війни підвищеної пенсії, проте була спроможною проводити нарахування такого підвищення в борг та виплати їх у наступні періоди. Враховуючи такі обставини, на підставі рішень Конституційного суду України про визнання положень бюджетних законів неконституційними, я маю право на визнання мене потерпілим внаслідок порушення моїх інтересів майнового характеру та боргової вимоги щодо нарахування та виплати належних мені коштів. Проте національні судові інстанції перешкоджають мені реалізації мого майнового права (права власності).

**IV. EXPOSE RELATIF AUX PRESCRIPTIONS DE L'ARTICLE 35 § 1 DE LA CONVENTION
STATEMENT RELATIVE TO ARTICLE 35 § 1 OF THE CONVENTION**

ВІДОМОСТІ ВІДПОВІДНО ДО СТАТТІ 35 § 1 КОНВЕНЦІЇ

(Voir § 19 (d) de la notice. Donner pour chaque grief, et au besoin sur une feuille separee, les renseignements demandes sous les points 16 a 18 ciapres)

(See § 19 (d) of the Notes. If necessary, give the details mentioned below under points 16 to 18 on a separate sheet for each separate complaint)
(Див. § 19 (г) Пояснювальної нотатки. Якщо необхідно, дайте пояснення (по пунктах 16 - 18 заяви) до кожного окремого предмету скарги на окремому аркуші)

16. Decision interne definitive (date et nature de la decision, organe – judiciaire ou autre – l'ayant rendue)

Final decision (date, court or authority and nature of decision)

Остаточне внутрішнє рішення (дата та юридична природа рішення, орган, що його ухвалив (судова чи інша інстанція))

Ухвала Вищого адміністративного суду України від 28.09.2011 р.

Зазначаю, що цей формуляр заяви подається мною в межах строку, визначеного листом Європейського суду з прав людини від 21.02.12 (не пізніше 17 квітня 2012 р.).

17. Autres decisions (enumerées dans l'ordre chronologique en indiquant, pour chaque decision, sa date, sa nature et

l'organe – judiciaire ou autre – l'ayant rendue)

Other decisions (list in chronological order, giving date, court or authority and nature of decision for each of them)

Інші рішення (в хронологічному порядку, із зазначенням по кожному з них дати прийняття, юридичної природи, а також органу (судового чи іншого), який це рішення ухвалив

Ухвала Дніпропівського районного суду м.Києва від 15.11.11 по справі №2-а-1220/1

Постанова Дніпровського районного суду м. Києва від 13.01.11 по справі №2-а-56/1-11;

Постанова Київського апеляційного адміністративного суду від 24.04.2011 р. по справі №2-а-56/1-2011;

Ухвала Вищого адміністративного суду України від 28.09.2011 р.;

а також скарги, заяви та листи з приводу невиконання судового рішення

18. Dispos(i)ez-vous d'un recours que vous n'avez pas exerce? Si oui, lequel et pour quel motif n'a-t-il pas ete exerce?

Is there or was there any other appeal or other remedy available to you which you have not used? If so, explain why you have not used it.

Чи існують (існували) будь-які інші доступні Вам засоби правового захисту, які Ви не використали? Якщо так, поясніть, чому.

Не існують

V. EXPOSE DE L'OBJET DE LA REQUETE
STATEMENT OF THE OBJECT OF THE APPLICATION
ВИКЛАДЕННЯ ПРЕДМЕТУ ЗАЯВИ

(Voir § 19 (e) de la notice)

(See § 19 (e) of the Notes)

(Див. § 19 (d) Пояснювальної нотатки)

19.

Спiр iз державою Україна стосується отримання мною, як дитиною війни, підвищення (надбавки) до пенсії, що визначена ст.6 Закону України «Про соціальний захист дітей війни» та невиконання національного суду протягом тривалого часу.

Не погоджуючись iз рішеннями національних судiв першої, апеляційної та касаційної iнстанцій, які при провадженні моє справи не забезпечили дотримання вимог Конвенції (факти наведені в п.п.14 заяви), а також полягають у тривалому невиконанні рiшень національних судiв майже протягом одного року, даною формальною заявою я звертаюся до Європейського суду з прав людини за захистом порушених прав, гарантованих п.1 ст.6 (право на справедливий суд), ст. 13 (право на ефективний засiб правового захисту) Конвенції та ст. 1 Протоколу №1 до Конвенції (право на захист власності).

Про порушення мого права на справедливий розгляд належним i безстороннім судом (п.1 ст.6 Конвенції) та захист права власності (ст. 1 Протоколу №1 до Конвенції) свiдчать доводи, що викладені у пункті 15 цієї заяви.

Наведені порушення моїх законних прав, що гарантовані Конвенцією, вважаю поважною підставою для визнання мене потерпілою та надання мені **5 000** (п'ять тисяч) євро справедливої сатисфакції та 50 (п'ятдесят), пов'язаних з провадженням справи в національних судах України.

VI

AUTRES INSTANCES INTERNATIONALES TRAITANT OU AYANT TRAITÉ
L'AFFAIRE

STATEMENT CONCERNING OTHER INTERNATIONAL PROCEEDINGS

ІНШІ МІЖНАРОДНІ ІНСТАНЦІЇ, КОТРІ РОЗГЛЯДАЮТЬ ЧИ РОЗГЛЯДАЛИ ВАШУ
СПРАВУ

(Voir § 19 (f) de la notice)

(See § 19 (f) of the Notes)

(Див. § 19 (e) Пояснювальної нотатки)

20. Avez-vous soumis a une autre instance internationale d'enquete ou de reglement les griefs enonces dans la presente

requete? Si oui, fournir des indications detaillees a ce sujet.

Have you submitted the above complaints to any other procedure of international investigation or settlement? If so, give full details.

Чи подавали Ви скарги, викладені вище, до будь-якої іншої міжнародної інстанції для розслідування або врегулювання? Якщо так, зазначте подробиці.

Не подавала.

VII

**VII. PIECES ANNEXEES (PAS D'ORIGINAUX,
UNIQUEMENT DES COPIES,
PRIERE DE N'UTILISER NI AGRAFE, NI ADHESIF,
NI LIEN D'AUCUNE SORTE)
LIST OF DOCUMENTS (NO ORIGINAL DOCUMENTS,
ONLY PHOTOCOPIES,
DO NOT STAPLE, TAPE OR BIND DOCUMENTS)**

**ПЕРЕЛІК ДОДАНИХ ДОКУМЕНТІВ
(НАДСИЛАЙТЕ НЕ ОРИГІНАЛИ ДОКУМЕНТІВ, А ВИКЛЮЧНО КОПІЇ;
НЕ СКРІПЛЮЙТЕ ДОКУМЕНТИ СТЕПЛЕРОМ, КЛЕЄМ, АНІ ЖОДНИМ ІНШИМ
ЧИНОМ)**

(Voir chapitre § 19 (g) de la notice. Joindre copie de toutes les decisions mentionnees sous ch. IV et VI ci-dessus. Se procurer, au besoin, les copies necessaires, et, en cas d'impossibilite, expliquer pourquoi celles-ci ne peuvent pas etre obtenues. Ces documents ne vous seront pas retournes.)
(See § 19 (g) of the Notes. Include copies of all decisions referred to in Parts IV and VI above. If you do not have copies, you should obtain them.
If you cannot obtain them, explain why not. No documents will be returned to you.)
(Див. § 19 (г) Пояснювальної нотатки. Додайте копії усіх рішень, зазначених у розділах IV та VI заяви. Якщо у Вас немає копій, Вам слід отримати їх. В разі, якщо Ви не можете їх отримати, поясніть, чому.)

21.

1. Копія листа УПФ України в Дніпровському районі у м.Києві від 03.11.10;
2. Копія позову від 10.11.2010 р.;
3. Копія ухвали Дніпровського суду м.Києва від 15.11.10;
4. Копія заяви від 26.11.10;
5. Копія постанови Дніпровського районного суду м.Києва від 13.01.11 по справі №2-а-56/1-2011;
6. Копія апеляційної скарги відповідача від 21.01.11 на постанову по справі №2-а-56/1-2011;
7. Копія клопотання від 14.03.11;
8. Копія листа Ради суддів України від 14.03.11;
9. Копія листа Київського апеляційного адміністративного суду від 13.04.11;
10. Копія листа Ради суддів адміністративних судів України від 12.05.11;
11. Копія заяви від 28.04.11;
12. Копія письмових заперечень на скаргу відповідача;
13. Копія постанови Київського апеляційного адміністративного суду від 24.05.11;
14. Копія касаційної скарги від 03.06.11 на постанову КАСУ від 24.05.11;
15. Копія ухвали Вищого адміністративного суду України від 17.06.11;
16. Копія заяви від 03.08.11;
17. Копія листа ВАСУ від 17.08.11;
18. Копія листа Дніпровського суду м.Києва від 26.08.11;
19. Копія клопотання від 19.09.11;
20. Копія ухвали Вищого адміністративного суду України від 28.09.11;
21. Копія виконавчого листа по справі №2-а-56/1-11;
22. Копія заяви від 18.07.11 про відкриття виконавчого провадження;
23. Копія постанови ППВР ВДВС ГУЮ м.Києва від 22.07.11 про відкриття провадження №28102118;
24. Копія скарги від 28.10.11;
25. Копія листа адміністрації президента України від 01.11.11;
26. Копія листа адміністрації президента України від 01.11.11;
27. Копія прокуратури м.Києва від 04.11.11;
28. Копія листа Головного управління юстиції м.Києва від 30.11.11;
29. Копія листа Пенсійного фонду України від 12.12.11;
30. Копія заяви про злочин від 29.11.11;
31. Копія листа Головного управління юстиції м.Києва від 07.12.11;
32. Копія листа прокуратури Дніпровського району м.Києва від 20.02.12;
33. Копія листа Головного управління юстиції м.Києва від 27.02.12;
34. Копія заяви від 27.05.2011 р. до УПФ України в Дніпровському районі у м.Києві;
35. Копія листа УПФ України в Дніпровському районі у м.Києві від 14.06.11;
35. Копія позовної заяви від 20.06.11;
36. Копія листа Дніпровського районного суду м.Києва від 15.07.11;
37. Копія заяви про розгляд справи №2-а-2120/11 в порядку письмового провадження;
38. Копія постанови Дніпровського районного суду м.Києва від 05.10.11 по справі №2-а-2120/11;
39. Копія апеляційної скарги на постанову Дніпровського районного суду м.Києва від 05.10.11 по справі №2-а-2120/11;
40. Копія скарги від 02.12.11 про прискорення розгляду справи;
41. Копія листа адміністрації президента України від 02.12.11;
42. Копія листа КААС від 23.12.11;
43. Копія документів із закладів МОЗ України з інформацією про стан мого здоров'я.

VIII

VIII. DECLARATION ET SIGNATURE

DECLARATION AND SIGNATURE

ДЕКЛАРАЦІЯ ТА ПІДПИС

(Voir § 19 (h) de la notice)

(See § 19 (h) of the Notes)

(Див. § 19 (ж) Пояснювальної нотатки)

Je declare en toute conscience et loyauté que les renseignements qui figurent sur la presente formule de requete sont exacts.

I hereby declare that, to the best of my knowledge and belief, the information I have given in the present application form is correct.

Я свідомо заявляю, що всі викладені у цій заяві відомості є вірними.

Lieu / Place / Місце

місто Київ, Україна

Date / Date / Дата .....

.....

(Signature du / de la requerant(e) ou du / de la representant(e))

(Signature of the applicant or of the representative)

(Підпис заявника або представника)